

Datum: 06.07.2021

Medij: Blic

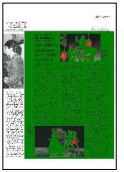
Rubrika: Bez naslova

Autori: Redakcija

Teme: Andraš Urban

Napomena:

Površina: 580

Naslov: Dve odlične predstave za tri dana, malo li je...

Strana: 23

Nismo stigli da naučimo da sprečimo zlo Dve odlične predstave za tri dana, malo li je...

30. juna na sceni "Ateljea 212" premijerno je izvedena predstava "Ova će biti ista" Staše Bajac u režiji Ivana Vukovića

POSLEDNJEG DANA PROŠLOG meseca, 30 juna na sceni "Ateljea 212" premijerno je izvedena predstava "Ova će biti ista" Staše Bajac u režiji Ivana Vukovića, a 3. jula, u okviru 8. Šekspir festival, odigrana je "History of motherfucker - Koriolan" Narodnog teatra Bitola (Severna Makedonija) u režiji Andraša Urbana.

Interesantno i vrlo duhovito, praćena smehom u publici, počela je predstava "Ova će biti ista" da bi, potom, kroz punokrvno pozorišno tkanje, prerasla u, umetnički snažno preispitivanje onoga u čemu, hteli ili ne, živimo, vodeći gledaoce od smeha do, najmanje, - knede u grlu i grča u utrobi.

Pomenuti smeh gledalaca pobuđivala su tri opaka frajera današnjice Igor, Dušan i Miloš (odlični Uroš Jakovljević, Ivan Mihajlović i Dejan Dedić) u razgovoru o brojnim devojkama sa kojima se sreću, upoznaju, muvaju... i "silnim problemima" kako da im brojeve telefona memorišu (Ivana teretana, al koja...), zatim o (ne)uobičajenom vokabularu strava ili manje strava riba, nakalemljenim nohtima, grudima, garderobi, reakcijama...

Nižu se potom scene gde je "u glavnoj ulozi", pozorišno vivisekcirana, slika i prilika današnjice - kafiči, seks, splavovi, zestoke vožnje, bildovanje, tebra ovo i ono...

Dramaturški precizno, rediteljski sofisticirano, glumački žestoko i nadahnuo pretstava, praćeci svoj uzbuđljivi ritam, zaseca u dubinu, ogoljujući ne samo naličje aktuelnog (estetskog i etičkog) mejnstrima okrezlog u ispraznosti, već otvarajući ozbiljno potresna pitanja počev od toga kuda to vodi, pa na dalje.

U poslednjem delu Igor, Dušan i Miloš više nisu samo tri frajera na glasu, naprotiv, oni postaju zaokruženi liko-

vi, protagonist pojedinačnih sudbina čiju je tragiku pre svega uslovlilo društvu u kome žive, Srbija vremena našeg koja je sopstvenoj deci, sumanutim a smrtonosnim urušavanjem vrednosnog sistema, oduzela ne samo budućnost već i mladost, odnosno sadašnjost.

Nesumnjivoj punoći ovog pozorišnog ostvarenja, koje zaslužuje epitet nepropustiti, doprinose svedena a rečita scenografska (Ema Stojković Jerinić) i kostimografska (Dragica Laušević) rešenja, kao i muzika (Kompozitori: MuNíc / Stevan Radulović).

Predstava "History of motherfucker - Koriolan" Narodnog teatra Bitolj (Makedonija) u režiji Andraša Urbana odigrana 3. jula na Šekspir festivalu bila je više od izvrsnog pozorišnog ostvarenja. Između ostalog, ogledni primer kako umetnost podiže i adrenalin i raspoloženje (kod onih koji joj samo malo pažnje poklone), i izvanredno precizan, a teatarski snažan, DNK savremenog, i ne samo savremenog, društvenog trenutka.

Sve počinje slučajnim progorevanjem izgužvane zastave peglom, i u svakom smislu neodoljivim obraćanjem glumice publici u kome izrazito duhovito i neposredno otvara čitav spektar pitanja; od korone, preko kako (ne)možemo da slušamo o tuđoj nesreći i kako ne verujemo ni u šta pa na dalje...

Blistavim rediteljskim postupkom, uz niz sjajnih songova i nenametljivo projektovanih slika na platnu u začelju scene (npr, Hitler, bebe...), pretapa se narativ današnjeg vremena sa čuvenim Šekspirovim "Koriolanom", povlače paralele sa spektrom tema od korone, pitanja ko vozi auto od 110 hiljada evra, odakle mu, vlasti i "impotentne opozicije", preko obnaženih tela u pozorištu, izveštaja sa fronta kao prenosa fudbalske utakmi-

ce... pa na dalje.

U Šekspirovom "Koriolanu", podsetimo, glad tj. borba za žito i ogromna društvena nejednakost postiču rimljane na pobunu, veliki vojnik i heroj Koriolan ulazi u krvave borbe, potom biva izmanipulisan od strane političara, pa i majke, zatim svoje usluge (i život) daje neprijateljima Rima... Na karaju, on biva ubijen, narod i dalje željan žita, a i pre i posle i za vreme svih zbivanja, on se ne povezuje sa ljudima koje štiti, odluke koje se donose su pre ili kasnije na vlastitu štetu, okreni obrni ratnici su neopodnožni u ratu a opasni u miru, i kad kliču i kad skidaju glave ljudi nisu spremni da preuzmu sopstvenu odgovornost za ono što rade...

Urbanova slojevit, sočna, razigrana, snažna, predstava, između ostalog, govori - kao i Šekspirov koriolan -ono što samni o sebi ne smemo, ne umemo...

U jednoj od scena, i kao uporište i kao ishodište, odjekuje "Nismo stigli da naučimo da sprečimo zlo", ni da sačuvamo moral, ni čist vazduh... Odjekuje ne samo kao razlog, nego pre svega kao opomena.

Ukratko; reditelj je u pozorišni čin pretočio svoju belešku sa stranica programa u kojoj kaže: "U istoriji stalno govorimo o raznim motherfuckersima koji su bili ružni, glupi, zli, pa su nekako zeznuli stvar i sprečili nas da uživamo u krajnje savršenom nacionalnom društvu dobrote i blagostanja, slobode, sigurnosti i večnih pobeđničkih ratova. Narod, građanstvo je uvek samo lik bez mogućnosti da odgovara. Taj nejasan pojam kao neka apstrahirana hobotnica nikad ne znači skup pojedinaca. Kao da nije individua onaj koji ispunjava glasački listić, kao da nije on taj koji to ubacuje u glasačku kutiju. Narod nije odgovoran. Kao da nije on taj koji izabere ove koje mrzimo, ove koje smatramo krivima za sve. Narod se odriče odgovornosti, jer je glasačkim listićem to predao nekom pojedincu. Ako ništa drugo na 4 godine. A narod za sebe govori da je izmanipulirana gomila. Većina je zakon. Sexy motherfucker. A ta većina nikako da kaže da, uprkos tome, da se ne slaže sa onima koji misle drugačije, poginuće samo da bi ovi mogli da to kažu. Nema veze, da li je ova rečenica ikada izgovorena. Laž je slatka. Istinita. A sloboda boli."

Svake hvale vrednu glumačku ekipu čine Sonja Mihajlova, Viktorija Stepanovska, Sandra gribovska, Ivan Jerčik, Nikolče Projčevski.

Dramaturg je Vedrana Božinović, scenograf Valentin Svetozarev, kostimograf Blagoj Micevski, kompozitor Irena Popović Dragović a muziku uživo na sceni izvode Aleksandar Dimovski, Slavčo Jovev. **Tatjana Nježić**

Predstava "History of motherfucker - Koriolan" Narodnog teatra Bitolj (Makedonija) u režiji Andraša Urbana

